

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - MILA NEÎNȚELEASĂ - Partea a doua

Lăudați-L pe Domnul! Este bine să fiu cu voi în dimineața aceasta. În timp ce stăm în picioare, vreau să luăm Bibliile și să ne întoarcem la Geneza capitolul 3, dar mai întâi vreau să vă împărtășesc o scurtă mărturie.

John Kadima s-a întors numai ca să-mi împărtășească o mărturie. Este de la sora Susana Bondo și el a vrut s-o împărtășească în locul ei pentru că ea nu vorbește engleza. Îmi amintesc că acum câteva săptămâni a venit să ne rugăm pentru că a avut nevoie de ceva de la Domnul, și l-a rugat pe fratele John să vorbească cu mine. Spune că eu am spus: „Fii concentrat pe scopul lui Dumnezeu și nu te teme pentru că Dumnezeu va răspunde.” Ea a spus că de îndată ce am spus aceasta, a auzit înăuntrul ei un Glas care a spus: „Așa vorbește Domnul: Nu vă temeți și continuați să vă concentrați asupra lui Dumnezeu!” Ea a avut o situație gravă pentru care l-am chemat pe Domnul și Dumnezeu a scăpat-o din acea situație în mod supranatural, săptămâna trecută. Ce Dumnezeu minunat avem! Amin. Dumnezeu poate face ce vrea (Amin) și când vrea. El lucrează individual, iar oamenii pe care-i folosește El, nu au nicio idee despre ce se întâmplă, deoarece nu este omul, ci Dumnezeu. Amin. Laudă lui Dumnezeu!

De asemenea, vreau să vă reamintesc că în această după-amiază ne vom întoarce la Geneza 3.6, pentru că vom continua partea a doua de la tema **Religie versus părtășie**, iar titlul de astăzi este **Mila neînțeleasă și lipsa de încredere**.

În dimineața aceasta când mi-am notat titlul, i-am spus sorei Amy că mă simt ca un adevărat predicator cu un titlu așa lung. Amin. **Geneza 3.6:**

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în

răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe Adam și i-a zis: „Unde ești?”

El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”

Să ne plecăm capul și să ne rugăm. Dragă Doamne Isuse, Îți mulțumim, Tată, pentru că putem veni din nou aici. În harul și mila Ta ne-ai adus aici, ne-ai susținut, ne-ai dat viață, sănătate și putere, ca să ne închinăm și să avem părtășie împreună în jurul Cuvântului Tău. Doamne, Te rugăm să ai înțâietate printre noi și să ne vorbești. Unge-l pe vorbitor și unge urechile noastre ca să auzim, Doamne, și dă-ne un Duh de descoperire ca să Te putem vedea în Cuvântul Tău, să putem vedea ce faci în această zi, să putem vedea Programul Tău și să intrăm în El, conform voii Tale, ca să putem intra în legătură cu Tine. Cerem binecuvântările Tale pentru tot ce spunem și facem și vino printre noi, Doamne, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin. Puteți ocupa loc.

Am spus că vom continua cu același gând „Religie versus părtășie,” și s-ar putea să rămânem la aceasta câtva timp. Nu sunt sigur cât, dar este un subiect foarte bogat și foarte profund pentru mine și sunt multe lucruri pe care aș vrea să vi le împărtășesc în felul cum mă va călăuzi Domnul. Când vii și se deschide ceva, pentru mine este aproape ca și cum Dumnezeu ar lua un verset din Biblie și trebuie să-L urmărești prin toată Biblia. Acest lucru este copleșitor, deoarece nu există nicio posibilitate de a lua ceea ce este în inima mea și să fiu capabil s-o aduc exact. Dar El este aici ca s-o planteze în inima voastră la fel. Deci trebuie să fie călăuzirea Duhului Sfânt. Amin. Este singura cale prin care Dumnezeu poate face aceasta, deoarece limbajul uman este foarte limitat și nu poate transmite descoperirea. Limbajul uman nu poate da decât mecanismul: limbajul sau informațiile, dar Dumnezeu le poate lua și poate da o descoperire. Amin. Deci, suntem dependenți de Dumnezeu.

Noi știm că încă de la început, fratele Branham ne-a spus că Geneza este Sămânța, este Cartea Însămânțării Seminței, a întregii Biblii. Fiecare cult, fiecare clan, tot ce există, își are începutul în Geneza. Cu cât studiem mai mult Cuvântul, cu atât vine mai multă descoperire și ne dăm seama că profetul acela știa despre ce vorbea. Eu am crezut întotdeauna aceasta și am spus întotdeauna că este adevărat. Vreau să

spun că noi nu am nega niciodată că este adevărat și credem că acesta este Adevărul absolut, dar Adevărul pe care l-a știut acel profet al lui Dumnezeu și despre care a vorbit, devine din ce în ce mai real și mai viu, mai colorat și mai tangibil.

Fratele Branham a spus că cineva i-a zis: „Tu, pur și simplu nu-ți cunoști propria Biblie”, iar el i-a răspuns acelui frate: „Da, dar Îl cunosc pe Autor.” Acest lucru este evident (Amin), pentru că omul, partea umană, putea să ia o Scriptură și s-o citeze greșit, putea spune cuvinte încurcate sau putea încurca personajele și să spună Moise în loc de Noe. Putea să greșească numărul persoanelor care au fost ucise sau persoanele din tablou. Sper că înțelegeți ce vreau să spun. Dar pentru că Îl cunoștea pe Autorul Cuvântului care a fost întotdeauna corect în ceea ce i-a portretizat, (Amin) punctul în care îl conducea, scopul pe care îl avea și faptul că ceea ce spunea, era Adevărul, predica era întotdeauna corectă. Chiar dacă a spus Moise în loc de Noe, a fost totuși corect.

Într-un fel, nu este corect să faci fiecare cuvânt spus de fratele Branham, infailibil. Deci, nu fiecare cuvânt rostit de profet a fost infailibil, dar Adevărul pe care l-a adus, era Adevărat (Amin), era Adevărul pentru că Îl cunoștea pe Autor. Și cunoscându-L pe Autor, el Îi știa intenția, știa mintea din spatele Bibliei, știa ce a fost scris în Biblie, știa care este Taina întregului Cuvânt (Amin), iar când a spus: „Biblia mea a devenit o Carte nouă,” și a început să predice, din momentul acela a predicat descoperirea Tainei lui Dumnezeu. Amin.

A predicat Taina lui Dumnezeu descoperită și a știut exact ce vorbea despre Dumnezeu, așa că nu cred că noi suntem atât de neînțelepți încât să credem că dacă fratele Branham a spus că Moise a construit arca, trebuie să spunem și noi că Moise a construit arca deoarece așa a spus profetul. Serios! El a spus că șapte sute nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal, dar după aceea s-a întors și a spus: „Am greșit pentru că erau șapte mii.” „Da, dar pentru că sub inspirație a spus așa, de acum înainte voi spune șapte sute.”

Acesta este un demon religios care încearcă să te îndepărteze de Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ideea care era sub Pecetea care i-a fost ruptă în ziua aceea lui Ilie, a fost descoperirea alegerii mai dinainte făcute de Dumnezeu. Chiar dacă profetul nu putea să-L vadă pe Dumnezeu, îi avea pe cei care nu s-au plecat înaintea lui Baal, iar acesta nu este altceva decât Adevărul. Astfel, profetul știa exact despre ce vorbea (Amin), și de aceea a făcut aceste afirmații. Și pe măsură ce continuăm

cu lucrurile pe care le-am crezut și care am știut că sunt adevărate, dacă aș putea spune așa, devin mai adevărate, începem să le vedem mai clare și cu mai multă culoare.

Noi vedem că la început, Diavolul a început să ungă un vas, iar acel vas a fost șarpele. Șarpele era ceva foarte asemănător cu omul, dar nu era om, iar Diavolul vine întotdeauna și se apropie de cel mai apropiat lucru al lui Dumnezeu. El ia cel mai apropiat lucru față de ceea ce folosește Dumnezeu și îl folosește ca să înșele. Aceasta are sens. Acesta este modul în care lucrează Diavolul întotdeauna.

Noi știm că Lucifer era îngerul cel mai apropiat de Dumnezeu și din acea poziție, pe măsură ce a ajuns la Dumnezeu, a început să-L imite prin cel mai apropiat lucru la care putea ajunge, și prin care înșală.

Astfel, Dumnezeu l-a folosit pe om, pe care l-a făcut să fie o reflectare a imaginii Sale, l-a pus pe pământ și l-a făcut dumnezeul pământului. Șarpele era cel mai apropiat de om, așa că Diavolul a intrat în șarpe și astfel, a folosit ce era mai apropiat de om pe care îl folosea Dumnezeu, pentru a înșela. Și când a adus înșelăciunea, a adus de fapt o hibridare care i-a permis Diavolului să se apropie, pentru că acum, totul era amestecat, prin acea integrare. Prin acest amestec, el a început să-și țese drumul în omenire și să lucreze în paralel cu locul în care lucrează Dumnezeu. Sper că acest lucru are sens.

În mesajul **Conferințe**, fratele Branham spune:

„Oh, în ce ceas trăim! Când i se spune omului de greșeala lui, în loc să vină și să zică: „Tată, iartă-mă pentru că am greșit,” continuă să se ascundă după frunzele de smochin; după frunzele pe care le-au cusut ei singuri. Cuvântul religie înseamnă acoperire. La început, ei au încercat să-și facă o acoperire, și omul nu s-a schimbat nici astăzi.”

Deci, când a făcut-o la început, ea a păcătuit și i-a dat și soțului ei, iar el a „mâncat.” Atunci li s-au deschis ochii și au văzut că erau goi, așa că au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut din ele șorturi. Noi am vorbit despre aceasta miercuri: cum și-au făcut o religie proprie. Cuvântul religie înseamnă acoperire, așa că acum încearcă să-și acopere propriile păcate sau încearcă să-și creeze propria ispășire, sau cum spunea fratele Branham, „încearcă să facă o acoperire fără ispășire.” Dar nu există ispășire fără vărsare de Sânge. Nu există nimic care s-o înlocuiască pentru a restabili părtășia. Amin.

Ei au creat o acoperire pentru păcatul lor, o acoperire falsă făcută de ei înșiși, sau o acoperire fără ispășire și care nu trebuie să-i aducă înapoi în părtășie cu Dumnezeu. Aceasta este o afirmație șocantă pe am făcut-o data trecută, dar rămâne adevărată, pentru că religia are scopul ei. Religia a început chiar cu această cădere (Amin), cu bărbați care cos frunze de smochin împreună, iar acest lucru a fost răspândit prin Cain și continuat de Nimrod.

Când ne uităm la acest tip de religie, la această religie creată de om, vedem că ea nu este menită să readucă omul în părtășie cu Dumnezeu. Este scopul Diavolului, care este foarte înșelător. Iar dacă diavolul vinde principiile acestei religii, înseamnă că religia nu este destinată să ne aducă înapoi la Dumnezeu, ci este destinată să creeze o acoperire care ne va împiedica să ajungem la Dumnezeu, este o barieră care ne oprește să ajungem în prezența lui Dumnezeu.

Scopul religiei este să aducă un sentiment fals de siguranță, o neprihănire falsă și o acoperire falsă. Tu nu ai nevoie de Dumnezeu, ci ai nevoie de religie pentru că religia devine o acoperire. Fără religie ești gol, iar Cain nu a vrut să spună că a fost făcută de Adam, care nu a vrut să se prezinte înaintea lui Dumnezeu gol, așa că și-a făcut o învelitoare, o acoperire, iar acea acoperire a fost cumva confortabilă până când a auzit Glasul lui Dumnezeu care Se plimba prin grădină în răcoarea serii. Și când a auzit Glasul, s-a ascuns de prezența lui Dumnezeu, pentru că Glasul dovedea prezența Lui. Glasul indica prezența Lui, de aceea, când L-a auzit a trebuit să se ascunsă pentru că știa că era gol, deși avea frunzele de smochin pe el. El s-a simțit confortabil în spatele religiei lui până când a auzit Glasul, dar când a auzit Glasul, s-a ascuns. Glasul l-a descoperit, i-a străpuns religia și l-a lăsat gol, i-a arătat că era gol.

Dumnezeu a venit la el (Amin) și i-a dat un alt fel de acoperire, iar această acoperire avea să vină prin sângele vărsat al unui nevinovat, un tip al venirii lui Isus Hristos, pe care avea să-L ofere. Un miel și sângele mielului putea face ispășirea păcatelor lor și să le acopere. Astfel, i-a acoperit în haina făcută din pielea mielului ucis, și acoperindu-i, a făcut o cale pentru a restabili legătura și părtășia. Deci, calea oferită de Dumnezeu, calea asigurată de El, este întotdeauna Cuvântul Său. Cuvântul este întotdeauna calea spre ispășire, iar scopul ispășirii este împăcarea cu Dumnezeu. Fără Cuvânt, nu poți ajunge la Jertfa de Sânge.

Fratele Branham a spus: *„Ei spun că ajung la Sânge, că aduc oamenii la Sânge, dar resping chiar calea spre Sânge care este Cuvântul.”* Deci, fără Cuvânt nu poți

ajunge la Sânge, iar fără Sânge nu există împăcare și părtășie cu Dumnezeu.

Deci, acum înțelegem clar care este scopul religiei. Scopul religiei este să te țină departe de Cuvânt, de calea spre Ispășire. Religia este o acoperire falsă care nu va restabili niciodată părtășia, pentru că nu acceptă descoperirea. Religia este o barieră în calea legăturii cu Dumnezeu și o separare de Ispășire.

De aceea, fratele Branham ajunge în cele din urmă la subiect, și spune: „*Acum înțeleg de ce am fost întotdeauna împotriva denominațiilor.*” Duhul din el se ridică întotdeauna împotriva lor, apoi prin descoperire, a început să vadă ce se afla în spatele ei. Laudă lui Dumnezeu!

Așadar, Dumnezeu a făcut o cale de împăcare, iar fratele Branham spune în mesajul **Dumnezeu ascuns în simplitate**:

„Când a păcătuit la început, omul și-a arătat adevărata natură, că întotdeauna încearcă să se ascundă de Dumnezeu și să-și facă propria cale, o religie prin care să se simtă neprihănit. Religie înseamnă o acoperire, așa că a încercat să-și facă propria religie.”

În mesajul **Părtășia**, fratele Branham spune:

„Atunci, Dumnezeu a făcut un remediu pentru aceasta. În încheiere aș putea spune că atunci când Dumnezeu a văzut că copiii Lui au păcătuit și au plecat de la El, din grădina Eden, Dumnezeu Însuși care este Judecătorul suprem, a făcut o împăcare prin sângele vărsat al unui animal, pentru a le putea reda creaturilor Sale părtășia. Aceasta a durat mulți ani, vorbind despre venirea lui Hristos.”

Adam și-a făcut o acoperire pentru a se ascunde de Dumnezeu sau pentru a-și ascunde păcatul de Dumnezeu. Dar Dumnezeu a arătat păcatul lui și a adus o ispășire cu scopul să aducă înapoi părtășia cu creaturile Sale.

Deci, așa cum am spus miercuri, religia este o încercare de a ne acoperi sau de a ne ascunde de judecata lui Dumnezeu, este o încercare de a ne feri de judecata lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, ne creăm propria acoperire care să ne acopere păcatul, astfel încât să nu mai fie nevoie să trecem prin Focul Judecății. Ne gândim că atunci nu mai există niciun motiv să trecem prin Focul Judecății, pentru că păcatele ne sunt acoperite; dar sunt acoperite de religie, și poate fi orice formă de religie, adică ne putem face propria religie. Și sub ordinea mea religioasă,

păstrându-mi propria ordine religioasă, oh, sunt autojustificat de acțiunile mele. Astfel, nu mai am nevoie de Dumnezeu, deoarece prin acțiunile mele, prin credințele mele, hotărâsc că sunt acoperit. Dar Dumnezeu este atât de milostiv încât în fiecare epocă a trimis un glas, iar acel glas care vorbește despre El, arată prezența Sa. Amin. Și când arată prezența Lui, face ca toată religia să fie o goliciune. De aceea, vița falsă a urât întotdeauna Vița adevărată, pentru că atunci când Vița adevărată avea Cuvântul lui Dumnezeu, au devenit Glasul viu din zilele lor, și atunci au arătat Prezența lui Dumnezeu. Prezența lui Dumnezeu dezvăluia că toți cei aflați sub ordinea religioasă din acea zi, erau goi. De aceea, ordinul religios a trebuit să oprească acel Glas (Amin), și pentru că nu poate opri Cuvântul, încearcă să distrugă vasul care poartă Cuvântul. Astfel, acum începem să înțelegem întreaga Biblie. Aceasta este toată Biblia. Deci, scopul lui Dumnezeu era să-și aducă Glasul și Prezența în interior, iar noi trebuie să descoperim întotdeauna acoperirea noastră falsă.

Aceasta a făcut profetul lui Dumnezeu în această zi, a descoperit absolut toate acoperirile false. De aceea, denumiriunile l-au plăcut la început, dar apoi l-au urât. De ce? Pentru că la început, la începutul slujbei lui, totul a fost foarte bine din cauza legăturii și a părtășiei, a semnelor puternice și minunilor și a tuturor lucrurilor.

La început când a pornit în lucrare, se părea că profetul lui Dumnezeu era de acord cu denumirile religioase. Din cauza semnelor și minunilor puternice, a lucrărilor, a legăturii frățești și părtășiei, metodiștii l-au sponsorizat, bapțiștii l-au sponsorizat, au venit catolicii, toată lumea venea și se aduna în jurul acestui dar, iar Dumnezeu făcea semne puternice. Totul arăta de parcă era o justificare pentru sisteme, așa că toate sistemele l-au susținut. Dar când Glasul a început să vorbească Cuvântul descoperit, în loc să justifice sistemele, le-a dezvelit și le-a arătat goliciunea. Atunci și-au schimbat părerea, și prin anii '50 au încetat să-l mai iubească pe omul cu acest dar și au început să-l respingă. Și a fost respins cu atât mai mult, cu cât Glasul a vorbit mai mult. Cu cât a vorbit mai mult, a fost și mai respins pentru că a dezvelit sistemele.

În mesajul **Super-Semnul**, citim:

„Adam a încercat să facă o super-religie fără ispășire (și încă mai încearcă s-o facă), o super-religie. A vrut să facă o religie în care să trăiască cum voia, fără ispășire (și încă mai are o acoperire). A încercat s-o facă la început și încă încearcă,

dar calea dată de Dumnezeu a fost o ispășire, și nu va funcționa niciodată în alt fel, ci trebuie să revină la Ispășire.”

Dacă aveți o bucată de hârtie și un pix, notați cuvântul „ispășire”, (în limba engleză se scrie „antonement”). Dacă notați cuvântul antonement (ispășire), iar între „t” și „t” trasați o linie, antonement, și „o”, „e” și „m” sunt pe linie, pe o singură linie, ceea ce obținem, este „one ment”, care este dorința lui Dumnezeu cu Jertfa de Sânge. Este la un moment dat. Înseamnă că acesta este scopul Ispășirii, să aducă într-un moment împăcarea între Dumnezeu și om. Când omul vine la Ispășire, o face într-o clipă.

Astfel, religia nu poate aduce ispășire. Amin. Numai Cuvântul poate să vă aducă la Ispășire, care este prețul plătit pentru a readuce împăcarea cu Dumnezeu, deoarece Dumnezeu a vrut Ispășire. Omul a vrut o acoperire, dar Dumnezeu a vrut Ispășire. Aceasta este diferența dintre religie și relația, părtășia cu Dumnezeu.

Să mergem împreună la Geneza 4 și să continuăm. Voi spune multe lucruri și vreau să ajung la o anumită distanță, dar nu sunt dispus să trec peste nimic. Deci putem predica miercuri și duminică și vom continua pentru că vreau să prind și să trag tot ce are Dumnezeu pentru noi aici, și nu vreau să mă grăbesc.

Deci, Geneza 4.3:

„După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare din roadele pământului.

Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui,

dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața.”

Am trecut pe aici ultima dată și nu am de gând să mă întorc, dar fratele Branham spune în mesajul **Acuzația**:

„Acesta este singurul loc în care întâlnește pe om astăzi, sub Sângele vărsat.” Prin credință, Abel a oferit o jertfă mai bună decât Cain, iar prin darul său a mărturisit că era drept. Amin. Deci, Abel a putut să aducă darul potrivit numai prin descoperire, iar credința este o descoperire. Deci, prin credință, prin descoperire, el a adus o jertfă mai bună, iar lucrările lui au mărturisit că era neprihănit. Era

neprihănit pentru că putea să creadă, nu pentru că putea face ceva. Sper că puteți prinde aceasta. Nu performanța sau felul cum a acționat l-au făcut neprihănit, pentru că a făcut ceea ce trebuia, și nu putea face ceea ce trebuia decât prin descoperire, prin credință. Deci, ceea ce i-a dovedit neprihănirea, a fost calitatea lui de a primi descoperirea prin credință. Jertfa lui a fost rezultatul credinței lui care a mărturisit că era neprihănit. Nu era vorba de lucrările lui, pentru că el nu a făcut ceva mai frumos decât Cain, dimpotrivă, ceea ce a făcut Cain era mai frumos decât ce a făcut Abel; ceea ce a făcut Cain i-a luat mai multă muncă, iar darul lui a fost mai frumos. Ceea ce a făcut Abel a fost mai simplu, mai umil, era de fapt murdar și oribil în multe privințe și nu atrăgea privirea. Deci, el nu a oferit o jertfă mai bună în felul cum ar crede mintea, raționamentul uman, pentru că un om firesc ar arăta spre el și ar spune: „A oferit el o jertfă mai bună?”

Ceea ce a făcut jertfa lui mai bună, a fost faptul că a prins mintea lui Dumnezeu, ceea ce a vrut Dumnezeu. Dumnezeu a vrut o ispășire, pentru că voia să aibă părtășie cu copiii Lui. Abel a prins mintea lui Dumnezeu, de aceea în Evrei scrie că *„fără credință este cu neputință să-i fim plăcuți Lui.”*

Cain a venit fără credință, dar Abel a putut să-l facă pe plac lui Dumnezeu, prin credință, iar darul lui, jertfa lui, au depus mărturie că era neprihănit. El nu a devenit neprihănit pentru că a adus jertfa, ci a fost drept pentru că era din Sămânța lui Dumnezeu, și pentru că era din Sămânța lui Dumnezeu, a avut calitatea de a primi descoperirea care a produs înțelegerea corectă despre cum să-l placă lui Dumnezeu. Și când l-a plăcut lui Dumnezeu, lucrarea lui a mărturisit că era neprihănit. Slavă lui Dumnezeu!

Prieteni, Dumnezeu nu Se uită la noi și noi nu suntem mântuiți pentru că am făcut alegerea corectă, nu suntem Mireasa Lui pentru că am făcut lucrurile corecte; tu nu ai devenit neprihănit pentru că ți-ai dat seama că greșești și ai început să faci ce este bine. Nu aceasta te-a făcut neprihănit, ci ai fost mântuit înainte de întemeierea lumii dacă ai fost o genă aleasă de Dumnezeu; ai fost mântuit înainte de întemeierea lumii, iar înăuntrul tău, frate, era un cristal care spunea că s-ar putea ridica pe valurile care se mișcau prin aer și ar putea fi racordat la o anumită frecvență. Și când ați intrat în contact cu acel val, în timp ce se mișca prin descoperirea care a venit prin mesagerul din zilele noastre, dintr-o dată a lovit cristalul, a putut să-l ridice și a spus: „Acesta este felul în care poți merge în El.” Amin. Când ai văzut prin credință că aceasta vrea Dumnezeu, ai aruncat tot ce ai avut, ai alergat înainte și ai îmbrățișat acest Adevăr. Și îmbrățișând acest Adevăr,

ați aflat ce-I place lui Dumnezeu, dar fără credință este imposibil să-I fii plăcut lui Dumnezeu, așa că acum, prin credință, prin dragoste, începeți să faceți lucrurile din Cuvânt, pe care ni le-a arătat Dumnezeu prin descoperire, lucruri pe care vrea El să le facem. Amin. De ce? Pentru că ești neprihănit? Nu ești. Nu lucrările tale dovedesc că ești neprihănit.

Ne-am întors din nou la **Acuzatia**. Voi citi din nou prima frază:

„Acesta este singurul loc în care Dumnezeu se întâlnește astăzi cu omul, sub Sângele vărsat al Jertfei. Mie nu-mi pasă dacă ești metodist, baptist sau prezbiterian, catolic sau orice ai fi; dacă poți uita diferențele dintre noi și vii sub Sângele vărsat, Dumnezeu ne va întâlni pe amândoi acolo. Acolo este locul în care ne putem întâlni cu toții și să avem părtășie pe aceeași bază. El nu te va întâlni numai pentru că ești metodist sau pentecostal, ci o va face cu o singură condiție: dacă vii sub Sângele vărsat, când păcatele tale au fost mărturisite și îndepărtate în Prezența Lui, prin Sânge. Sângele este întotdeauna înaintea Lui, de aceea El te poate vedea numai prin acest Sânge vărsat. Prin mărturisirea păcatelor, tu ești alb ca zăpada; altfel, nu ești acolo și nu poți avea părtășie.

Acesta este motivul pentru care nu vedeți lucrurile care se întâmplă în biserică. Ei mărturisesc că cred în Sânge, dar resping Cuvântul, resping tocmai calea prin care pot ajunge la Sânge.”

Astăzi, Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, iar Cuvântul Său din această zi este Calea înapoi la Sânge, deoarece Sângele, partea chimică a Sângelui a cumpărat răscumpărarea întregii creații, prețul a fost deja plătit la Calvar, dar fratele Branham a spus că partea chimică a aceluși Sânge a intrat înapoi în pământul din care a venit. Așa a spus profetul. Deci nu acela este Sângele pe care trebuie să-L aplici astăzi. Sângele acela a fost vărsat și a fost prețul răscumpărării noastre, a fost un schimb plătit pentru răscumpărare a Cuvântului. Acum, intrarea în contact cu acel Sânge înseamnă să intri în contact cu Viața care era în acel Sânge, iar Viața care era în acel Sânge era Hristos. Amin. Atunci când celula sangvină a fost ruptă, când S-a vărsat, a fost eliberată Viața, iar acum Viața poate veni înapoi în credincios. Și singurul mod de a accesa acea Viață, este prin Cuvânt, pentru că este Viața Cuvântului. Deci, dacă respingem Cuvântul, nu putem obține Viața Cuvântului.

Dacă auzi de botezul în apă în Numele lui Isus Hristos și respingi acel Cuvânt, cum

ajungi la Viața respingând Cuvântul? Aceasta este Viața Cuvântului, iar în mila Sa, Dumnezeu ne-a asigurat-o prin faptul că în fiecare epocă, în fiecare perioadă de timp, am avut un Glas (Amin) care a dat Cuvântul pentru ziua aceea. Cuvântul pentru ziua aceea este Calea înapoi la Viața aceluia Cuvânt (Amin), care a devenit Ispășire pentru tine și te aduce înapoi la împăcarea cu Dumnezeu. Laudă lui Dumnezeu!

Luther a venit cu mesajul: „*cel neprihănit va trăi prin credință.*” Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu și sub acel Cuvânt al lui Dumnezeu, când Cuvântul acela a fost vestit, a devenit o Cale de întoarcere la împăcarea cu Dumnezeu. Astfel, în ziua aceea, sub acea reînviere, oamenii credeau că erau justificați prin credință și se întorceau la părtășia cu Dumnezeu. Amin.

Dar ce a făcut diavolul? Fratele Branham a spus că îngerii căzuți care și-au părăsit locuința (Ce au făcut?), au intrat în biserica luterană, au luat și au ascuns calea înapoi spre Dumnezeu; i-a făcut o religie. Atunci Dumnezeu l-a ridicat pe Wesley, iar Wesley a început să aducă sfințirea (Amin), cea de-a doua lucrare a harului, sfințirea prin Duh. Astfel, a deschis o cale înapoi spre împăcarea cu Dumnezeu, și pe această cale, copiii lui Dumnezeu veneau înapoi în părtășie cu Dumnezeu, prin Cuvânt.

Dar ce s-a întâmplat din nou? Au intrat îngerii căzuți și i-au transformat într-o formă religioasă, într-o ordine religioasă, cu scopul de a-i ține pe oameni departe de împăcarea sub Cuvântul pentru ziua lor, ca să nu vină la împăcare și astfel să respingă chiar planul de a ajunge la Sânge.

De aceea, Cuvântul restaurat în zilele noastre este atât de critic, pentru că Cuvântul aduce Viața. Până când au fost rupte și deschise Pecițile, prin slujba îngerului al șaptelea, sub mesagerii din epocile bisericii, Duhul Sfânt a fost legat de aceste râuri denominaționale. Duhul Sfânt este Viața lui Hristos (Amin), este Viața Cuvântului și Viața Cuvântului era legată deoarece Cuvântul era limitat de denominațiuni.

Deci limitarea Cuvântului însemna chiar limitarea Duhului Sfânt, dar prin deschiderea Peciților, Duhul sfânt este din nou aici, în biserică pentru că Cuvântul deplin este aici. Vălul denominațional a fost îndepărtat (Amin), lanțurile au fost rupte iar Cuvântul a fost restabilit și este Calea înapoi. Dar de data aceasta nu este Viața parțială, ci este Viața deplină. Care este scopul? De ce au fost deschise

Pecețile? Pentru că nu poate fi căsătorie fără împăcare. Dumnezeu nu poate să se căsătorească cu un sistem, sau cu o confesiune. El nu poate să se căsătorească, nu poate să se unească cu ei, pentru că fără ispășire, nu pot fi aduși înapoi să aibă părtășie cu El. Doar prin Ispășire poate exista o împăcare și o unire din nou cu Dumnezeu.

Astfel, în această zi, Dumnezeu nu numai că a restaurat un nivel mai profund de părtășie, ci a adus o unire, o căsătorie; iar pentru a aduce o căsătorie, a trebuit să aducă Cuvântul deplin, plinătatea Vieții Sale, astfel încât să existe o Ispășire deplină pentru copiii lui Dumnezeu și să Se poată căsători cu tine. Deci, a fost dată o Cale înapoi pentru împăcare, o Cale spre Ispășire.

De aceea, fratele Branham a spus, cred că în **Unirea invizibilă a Miresei**: *„Dacă stai cu acest Cuvânt și deții acest Cuvânt, încerc să-ți spun unde stai, stai complet justificat ca și când nu ai fost niciodată căzut.”* El a făcut-o acum, de aceea nu mai aveți nevoie de o religie, nu aveți nevoie de o acoperire, pentru că sub Cuvântul descoperit al acestei zile, este o Ușă deschisă în cer, o Cale înapoi la împăcare, și la o unire a omului cu Dumnezeu. Aceasta nu aduce numai un alt nivel de părtășie sau un nivel mai mare de înțelegere al lui Dumnezeu, ci aduce o stare în care nu ai fost niciodată, te aduce înapoi la intenția inițială pe care a avut-o Dumnezeu în minte, te aduce la o stare virgină.

De ce a fost deschisă această Cale? Pentru că scopul inimii lui Dumnezeu, era să aibă o Mireasă aleasă de El. Acesta a fost scopul Lui încă de la început și ne-a fost arătat până la capăt. Ne-a arătat cum a fost întinată și ruptă creația din grădina Eden, așa că Dumnezeu a putut aduce o restaurare, astfel încât să-și poată descoperi toate atributele de Salvator, de Vindecător, de Eliberator. El a vrut un popor care să-L cunoască, așa că întregul ciclu de Răscumpărare a adus o înțelegere deplină a lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu este Cel care vrea împăcarea. El este Judecătorul Suprem, iar când Judecătorul Suprem a coborât în Eden, și-a judecat copiii greșiți. Dar Judecătorul Suprem era și Tată, iar Tatăl a adus o ispășire pentru a putea restaura legătura cu omul.

Dar astăzi, la deschiderea Peceților, L-am văzut venind jos cu o perucă albă. Ce înseamnă aceasta? Că Judecătorul Suprem al cerului și al pământului, a coborât pentru a judeca confesiunile și religia și să arate să sunt goi. Cel ce a coborât este Mielul de Jertfă, El este Cuvântul care a sângerat și a murit pentru tine, El este Ispășirea, El este Soțul tău, El este Mirele tău, iar acum nu numai că crezi într-o

Ispășire, ci ești unit cu Ispășirea ta, ești una cu Ispășirea ta. Amin. Cuvântul care a sângerat pentru tine este Mirele tău, este Cel care a plătit pentru tine, a murit pentru tine, a sângerat pentru tine și a făcut ispășirea pentru tine, deoarece este Mirele tău.

Așadar, Judecătorul Suprem a venit jos, a coborât în Eden la copiii căzuți, să judece religia, să-și judece moștenitorul, dar a oferit o ispășire, o viață nevinovată care a fost dată în schimbul vieții lor, astfel încât să poată face o restaurare a părtășiei.

Dar acum, Judecătorul Suprem vine din nou în edenul Satanei, este o altă vizită în eden. În această zi, când omul și-a făcut propriile acoperiri, acoperiri cu diferite izuri, acoperiri de tot felul, acoperiri de orice formă și dimensiuni, El a coborât ca Glas. Și ce a făcut? A distrus toate acoperirile și a arătat că sunt goi. Judecătorul Suprem vine cu Ispășirea, care este Cuvântul însângerat și are o Cale de a te spăla de toată murdăria acestor prostituate care sunt ordinea religioasă a lumii. Cum te spală de murdăria prostituatelor religioase? Prin spălarea apei Cuvântului, iar Cuvântul este El. Deci, Cine te spală? Mirele tău. Cine te desăvârșește? Mirele. Cine te curăță? Mirele. Cine te ispășește? Mirele. Amin. Ce s-a întâmplat? În această zi, El a devenit Judecătorul suprem, pentru a aduce Calea înapoi la Ispășire. El este Ispășirea, iar Scopul Său de la început, a fost să readucă părtășia.

Vedeți în ce zi trăim, prieteni? Nu a fost niciodată o zi ca aceasta. Oh, laudă lui Dumnezeu! Simt că nu mai pot predica. Aceasta ajunge, este suficient pentru a ne susține. Aceasta este întregul tablou, este ceea ce s-a întâmplat în zilele noastre. Aceasta este totul, ești liber, ești absolut liber, ești la fel de liber ca orice ființă umană. Singurul lucru pe care-l aștepti, este ultimul care trebuie să intre, astfel încât atomii tăi să se poată schimba. Amin. Dar ești liber, ai fost eliberat de Judecătorul Suprem, ești eliberat de Prezența Celui care a făcut ispășirea pentru tine, și Ispășirea este El Însuși, Cuvântul însângerat. Ești liber de murdăria prostituatelor, liber de părerile oamenilor, liber de tot ce te-ar putea separa de părtășia cu Dumnezeu. Prin această Ispășire, te-a adus înapoi din ceea ce ar trebui să fii condiționat și aștepti doar ca trupul tău să fie răscumpărat.

În mesajul **Trei feluri de credincioși**, fratele Branham spune:

„Dumnezeu a depus mărturie despre jertfa lui Abel, iar Biblia spune aceasta în Evrei 11. Dumnezeu i-a confirmat jertfa, a dovedit că a primit-o.”

El vorbește aici despre Abel, care a fost conform Cuvântului și Planului Său, așa că

Dumnezeu a mărturisit despre jertfa lui, arătând ce era el. Abel a găsit Cuvântul pentru ziua lui, iar când a găsit Cuvântul, a găsit Calea înapoi spre împăcare, iar Dumnezeu a mărturisit că a găsit Cuvântul.

„...și Cuvântul este Planul Său. Dar lui Cain i-a spus: „Fă același lucru și vei trăi!” Credeți că a renunțat la părerile lui? Nu, domnule.”

Vedeți, de aceea a spus apostolul Pavel că el se închină Dumnezeului părinților lor pe calea considerată de ei erezie. El arată că această Cale nu este atrăgătoare pentru necredincios, nu este atrăgătoare pentru linia lui Cain care nu vrea să aibă nimic de-a face cu ea. Chiar și atunci când li se oferă milă, șansa de a repeta lucrarea, pentru că nu au nicio credință, pentru că nu au dragoste pentru Dumnezeu, nu au Sămânța lui Dumnezeu, nu vor renunța la ideile lor. Și pentru că Dumnezeu îl avertizează întotdeauna pe om înainte de-a aduce judecata, l-a avertizat și pe Cain, iar când Cain a eșuat, l-a adus la judecată.

Aș vrea să continui cu **Dumnezeul acestei epoci rele:**

„Observați ce face și ce gândește el. Satan crede că Dumnezeu locuiește în frumusețea lumească. El a făcut aceasta și în ceruri, ceea ce înseamnă că păcatul nu a început în grădina Eden, ci a început în cer, când Lucifer, fiul zorilor, s-a îngâmfat din pricina frumuseții, și a vrut o împărăție mai frumoasă decât a lui Mihail. El a crezut că Dumnezeu locuiește în frumusețe.

Observați-l pe Cain. El nu a vrut o jertfă de sânge, ci a adus pe altarul lui o jertfă din fructele și frumusețile pământului. El a făcut aceasta cât se poate de religios, la fel de religios ca Abel, oferindu-i lui Dumnezeu o jertfă, închinându-se înaintea Lui, ascultător în toate privințele, dar fără descoperirea Cuvântului.”

El a fost ascultător în toate privințele, cu excepția descoperirii Cuvântului, pe care n-a putut s-o urmeze.

„Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu.” Deci care a fost Planul Lui de la început? Cuvântul. *„Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu.”* Dacă ați putea să vă puneți pentru un minut aceasta în minte și s-o explorăm puțin!

De la început, Planul lui Dumnezeu a fost Cuvântul. Planul Său de împăcare, Planul Său de Răscumpărare, Planul Său de mântuire a fost întotdeauna Cuvântul, iar când Dumnezeu a început să-Și salveze copiii de la distrugerea lumii, a adus

Cuvântul Său la un profet, la Noe, care a început să predice neprihănirea. El a mărturisit acel Cuvânt, care a devenit Calea spre salvare din acea zi, arca lui Noe. Cuvântul acela a fost Planul de mântuire.

Vreau să prindem aceasta, pentru că dacă o prindem, va expune eroarea confesiunilor, deoarece denumirile religioase privesc înapoi, la o zi anterioară, la o perioadă anterioară. Ei privesc înapoi și acceptă ceea ce a fost atunci adevărat și corect, dar pentru că refuză Cuvântul dat pentru această zi, nu au nici un beneficiu din ceea ce a făcut Dumnezeu înainte.

Cuvântul a fost întotdeauna Planul lui Dumnezeu, așa că Cuvântul a venit la Moise, iar Moise a venit și a adus Cuvântul care era de fapt o împlinire a profeției dată lui Avraam. Astfel, sub acea dispensație, în acea zi, prin Cuvântul vorbit prin Moise, avea să fie un Exod din Egipt, salvarea, restaurarea înapoi în țara care urma Planul lui Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu este întotdeauna Cuvântul pe care Îl trimite și Îl împlinește.

În afara Cuvântului trimis pentru ziua aceea, este imposibil să fii în Planul lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul a fost Planul Său de la început. Dar oamenii vor să aibă răscumpărare, vor să aibă mântuire fără Cuvânt, dar Cuvântul este Cel care a sângerat pentru tine, Cuvântul făcut trup.

Când a venit pe pământ, Isus Hristos a fost Cuvântul făcut trup, iar Cuvântul făcut trup a sângerat pentru tine, Cuvântul a murit, Cuvântul însângerat a făcut ispășirea ta. Condiția să primești Ispășirea Cuvântului însângerat, este să primești Cuvântul pentru ziua ta, pentru că este Același. Persoana care a sângerat și a murit pentru tine, este Hristos Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu în ziua ta.

Moise a fost Planul Lui în ziua aceea. Amin. David a devenit Planul Lui în ziua sa, profeții au fost Planul în zilele lor și Isus Hristos a fost Planul în vremea Lui. Amin. Vedeți ce spun? Întotdeauna Planul lui Dumnezeu a fost Cuvântul Său din acea zi. Mesajul lui Luther a fost Planul din acea zi, Mesajul lui Wesley a fost Planul din ziua lui, Mesajul pentecostal a fost Planul din acea zi. Astfel, uneori avem persoane care doresc binecuvântarea Cuvântului, fără Persoana Cuvântului, dar Persoana Cuvântului este „Eu sunt” și „Eu sunt” este Dumnezeu din timpul prezent, iar Dumnezeu din timpul prezent este Persoana. Amin. Cum poți avea binecuvântarea Cuvântului și să respingi Persoana?

Așadar, Cuvântul a fost întotdeauna Planul lui Dumnezeu. Lăsați-mă să recitesc

acest lucru din mesajul **Dumnezeul acestei epoci rele:**

„Cuvântul a fost de la început Planul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu a descoperit, prin descoperire, tocmai lucrul pe care l-a justificat și punctat. Nu religia, nu un altar, nu apartenența la biserică, nu jertfa, nu sinceritatea, ci descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu” care era Planul lui Dumnezeu. Nu prin toate acele lucrări, deși nu este nimic în neregulă cu ele, dar lucrările fără credință sunt moarte. Vreau să citesc încă o dată: *„Nu religia, nu un altar, nu apartenența la biserică, nu jertfa, nu sinceritatea, ci descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu.”* Astfel, fratele Branham a spus: *„Mai presus de toate lucrurile, rugați-vă pentru descoperire.”*

Să mergem din nou la Geneza 4.8:

„Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieșim la câmp.” Dar, pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.”

Aș vrea să citesc pentru voi 1 Ioan 3.11-13:

„Căci vestirea pe care ați auzit-o de la început este aceasta: să ne iubim unii pe alții;

nu cum a fost Cain, care era de la cel rău și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite.

Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.”

De ce și-a ucis Cain, fratele? Pentru că lucrările sale erau rele, iar ale fratelui său erau drepte. Abel și-a declarat neprihănirea prin credință, iar lipsa de credință a lui Cain, a produs faptele lui rele. Ascultați ce spune Evrei: *„Prin credință, Abel a adus o jertfă mai bună decât Cain.”* Aceasta nu înseamnă că fratele sau, Cain, nu a adus o jertfă bună, deoarece Moise a cerut să se aducă o jertfă din primele roade, și aceasta a adus și Cain, o jertfă din primele roade, așa cum aveau să fie aduse sub Legea lui Moise. O jertfă și porunca de a aduce acea jertfă lui Dumnezeu, astfel încât să nu fie o jertfă rea.

Deci, ce a făcut ca lucrările lui Cain să fie atât de malefice? Așa cum știți, el a construit un altar, a adus o jertfă frumoasă, a îngenuncheat și s-a închinat lui Dumnezeu, dar nu a putut lucra prin credință. Tot ce a făcut, a fost pentru propriul său scop, a fost prin propria sa alegere, prin rațiune, și aceasta a făcut ca toate

lucrările lui să fie rele. Dar lucrările lui Abel au fost drepte pentru că el le-a făcut prin credință.

Acum, toate rânduielele religioase, toate lucrurile bune și plăcute pentru vecinul tău, sunt în ordine, fratele Branham a spus că nu are nimic împotriva lor, nu este nimic rău în aceasta, dar fără descoperire, sunt doar niște fapte rele. Ce vrei să spui? Să construiești un spital, să-i hrănești pe săraci, să trimiți bani pentru misionari, sunt lucruri rele? Sunt rele când devin doar o acoperire care te desparte de calea înapoi spre adevărata Ispășire.

Când este intelectul omului, lucrările pe care le face sunt ca să se simtă justificat pentru că ține rânduiala unei biserici; și pentru că ține rânduiala unei biserici simte că aceasta este acoperirea lui, iar toate acele lucrări devin rele pentru că întăresc același mesaj fals care, fără descoperire îți spune că ești bine. Deci, nu este rău să-i hrănești pe săraci, dar dacă îi hrănești crezând că aceasta te ispășește și te împacă cu Dumnezeu, este rău.

Oh, sper să cadă adânc și să n-o lăsați deoparte, pentru că putem intra într-o rânduială religioasă numită Mesaj.

Ce a urmat când Luther a adus o descoperire? Îngerii falși, îngerii căzuți au intrat să ia Adevărul și să facă din El o religie. Același lucru l-au făcut metodiștii și la fel s-a întâmplat cu penticostalii. Să nu vă gândiți că numai pentru că spuneți „Mesaj”, toți demonii aceia se vor teme și vor fugi.

La început, Lucifer, Satan, a ajuns la cel mai apropiat lucru pe care l-a putut găsi și prin care lucra Dumnezeu. Și ce a făcut? A început să lucreze prin cel mai apropiat lucru până când a adus o hibridare, așa că a putut să îndeplinească cele două vițe împreună. Deci, tu poți spune că baptistul este greșit și tot ce vrei, dar înșelăciunea trebuie să fie atât de aproape, încât să-i înșele chiar și pe cei aleși, dacă ar fi posibil. Înșelăciunea trebuie să fie în jurul Miresei, nu în Mireasă, pentru că Ea a fost rânduită să nu mai fie înșelată, dar de jur împrejur au ordine religioase în păstrarea ordinii unei biserici.

Există o anumită ordine care vine chiar din Cuvântul lui Dumnezeu, și chiar și Abel a trebuit să aducă o jertfă care era în ordine pentru biserică, dar credința lui este cea care l-a pus în acțiune. Amin. Jertfa sa a mărturisit că era drept; și nu a putut doar să creadă, ci credința l-a pus în acțiune și a trebuit să ofere mielul, iar credința noastră în Mesajul orei ne pune și pe noi în acțiune.

Prin credința în Mesajul orei, recunoscând Cuvântul, credința începe să producă în noi o lucrare, așa că începem să curățăm exteriorul: nu ne mai îmbrăcăm cum ne îmbrăcam, femeile nu-și mai taie părul; nu se mai machiază; nu ne mai uităm la filme; nu mai mergem în locurile de distracție; nu mai spunem glumele pe care le spuneam și nu mai credem aceleași învățături false. De ce? Pentru că Abel a adus jertfa prin credință; el credea, dar trebuia să ofere și jertfa pentru că așa cerea Cuvântul pentru ziua lui. Sper că înțelegeți.

Așadar, există o poruncă de închinare, dar această poruncă de închinare este prin credință: femeia nu-și mai taie părul prin credință; nu mai poartă haine provocatoare prin credință; un bărbat nu mai merge la distracțiile lumii și nu mai spune glume prin credință. Ei fac aceasta deoarece cred că este Cuvântul lui Dumnezeu; văd aceasta în Cuvânt, cred că aceasta vrea Dumnezeu și vor să-L împlinească; apoi primesc o Putere care-i ajută să-o facă.

Tu poți face pe cineva să intre într-un grup de credincioși, să intre într-o biserică, iar acolo poate vedea ordinea; poate vedea că nu vă tăiați părul; poate vedea că există o anumită rezonabilitate și poți raționa Cuvântul, o anumită modestie și o anumită depărtare de lume; sau ai putea avea pe cineva care poate intra în ordinea Mesajului, dar nu intră în Mesaj. Încerc să fiu foarte atent cum spun aceasta, pentru că Adevărul este „o lamă de ras” între rău și bine. Deci, încerc să fiu foarte atent.

Este periculos cum voi spune aceasta. Poate fi periculos să începi să spui: „Merg la o biserică la Mesaj.” Desigur, termenul în sine nu este rău, adică nu este greșit. Nu vă temeți să spuneți aceasta, dar mentalitatea care poate urma, poate deveni foarte periculoasă, deși mergi la biserica potrivită și faci lucrurile corecte. Și voi avea dreptate.

Acest lucru este valabil pentru fiecare biserică. Deci, devine periculos să spun că merg la o biserică la Mesaj și de asemenea poate deveni periculos să spun: „Sunt în Mesaj”. Depinde ce vrei să spui când zici: „Sunt în Mesaj”, deoarece Mesajul este Hristos. Deci, dacă aceasta înseamnă: „Sunt în Hristos”, ești bine. Dar dacă vin la Mesaj și intru într-un anumit număr de învățături, dintr-o dată aceasta devine noua mea acoperire, Dumnezeu nu are nepoți, deci nu sunt născut în Mesaj. Mesajul este Hristos. Cum intri în Mesaj? Cum intri în Hristos? Prin nașterea din nou, nu prin nașterea naturală din părinți care sunt în Hristos.

Acum, puteți spune: „Frate Chad, nu pot spune că merg la o biserică la Mesaj?” Pe mine nu mă interesează terminologia. Vă spun doar că aceasta poate începe după generații, după un timp, să aducă o mentalitate greșită.

Un păstor mi-a spus odată: „Știi, uneori am oameni care vor să părăsească biserica, dar cât timp merg la o altă biserică la Mesaj, este bine.” Am fost de acord cu el și am spus: „Da, simt la fel.” Dar chiar și această mentalitate poate deveni periculoasă dacă nu poartă descoperirea corectă, pentru că tot ce am făcut până acum, a fost să ne mutăm de la o biserică baptistă la alta, dar să facem încă parte din biserica baptistă.

Ceea ce avem nevoie este o experiență cu Isus Hristos Însuși, avem nevoie de o descoperire individuală de la Dumnezeu, ca și Abel, pentru că acea descoperire ne va da ochi deschiși să spunem: „Acesta este Adevărul, Acesta este Dumnezeu, aceasta este Ispășirea, aceasta mă curăță!” Nu calitatea mea de a recunoaște că acest lucru este probabil corect, nici frica mea că sunt greșit și mă împinge printr-un anumit set de crezuri. Ceea ce avem nevoie este să intrăm în Hristos.

Cine era un tovarăș și colaborator mai apropiat de Isus Hristos cum a fost Iuda Iscarioteanul. Cine era mai apropiat de El în slujirea sa pământească decât Iuda? Dar când a ajuns la sfârșit, aceasta nu a însemnat mântuirea lui Iuda, pentru că nu avea în el Sămânța rânduită mai dinainte. El a putut crede aproape tot, dar când a ajuns la sfârșit, nu a putut accepta că Omul acela era Dumnezeu. Uneori, asocierea strânsă este periculoasă; uneori, a fi aproape de Adevăr poate fi mai periculos decât a fi departe de El. Doamne, ajută-ne! Sper să puteți cuprinde cu inima ceea ce spun.

Să trecem la Geneza capitolul 4, pentru că sunt încă multe lucruri pe care vrem să le împărtășim. Geneza 4.9-17:

„Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?”

Și Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.

Acum, blestemat ești tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!

Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să fii pe pământ.”

Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea este prea mare ca s-o pot suferi.

Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de Fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ, și oricine mă va găsi mă va omorî.”

Domnul i-a zis: „Nicidecum, ci, dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori.” Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.

Apoi, Cain a ieșit din Prezența Domnului și a locuit în țara Nod, la răsărit de Eden.

Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.”

Știu că am citit Scriptura aceasta și înainte, dar nu am apucat să merg în ea, așa cum vreau să fac astăzi. Cain a refuzat să accepte mila lui Dumnezeu, când Dumnezeu i-a spus: „Fă cum a făcut fratele tău și vei fi bine primit”. Și după ce a refuzat, a avut o conversație cu Abel, după care s-a ridicat împotriva lui și l-a omorât. Apoi s-a confruntat cu Dumnezeu și l-a mințit în față, când El l-a întrebat: „Unde este fratele tău?” „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?” A făcut un lucru rău încercând să ascundă că tocmai îl omorâse. Dar Dumnezeu i-a zis: „Acum ești blestemat și vei fi expulzat de pe fața pământului și vei fi pribeag și fugar.”

Acum am să mă uit la cuvintele acestea: „pribeag și fugar.” Cuvântul „fugar” înseamnă să fugi dintr-un loc într-altul pentru a scăpa de primejdie. Esența cuvântului „fugar”, este instabil, tremurător ca un val, lipsit de stabilitate și de siguranță. Oh, pentru că așa spune Dumnezeu: „Vei fi un fugar, un pribeag.” Pribeag este similar cu rătăcitor, vagabond, hoinar, înseamnă că umbli încoace și încolo, să rătăcești fără scop. Astfel, Dumnezeu îi spune: „Vei tremura și tremurând și șovăind, te vei ascunde.” Acesta este blestemul pus asupra lui Cain, iar Cain se gândește că nu este un blestem corect, pentru că în versetul 13 citim:

„Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.” Acest om nu are nicio idee despre Cine este Dumnezeu, nu are absolut niciun respect pentru Judecătorul Suprem. Se uită la El ca și cum spunându-i pedeapsa, Dumnezeu este nedrept, Dumnezeu nu este corect, ca și cum Dumnezeu ar fi făcut o greșală și a

adus o judecată nepotrivită. Cain este atât de înălțat în sinea lui, pentru că are în el duhul lui Lucifer; este atât de mândru, încât crede că poate să-l spună lui Dumnezeu că este nedrept. Făcând o asemenea afirmație, Cain încearcă să se pună pe o bază egală cu Dumnezeu, dar Dumnezeu este Judecătorul Suprem care îl cunoaște cel mai bine.

Știi, dacă Dumnezeu te privește și spune că ești o maimuță purpurie, tu spui: „Sunt o maimuță roz”? Cine ești tu ca să te împotrivești lui Dumnezeu? Cine ești tu ca să spui că Dumnezeu greșește? Cine ești tu să spui că Cuvântul Lui s-a clătinat sau a eșuat cumva și că judecata Lui nu este corectă? Aceasta era mentalitatea lui Cain. El era atât de înălțat și atât de radiant în înșelăciunea lui, încât credea că acest lucru nu era corect, așa că a spus: *„Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi. Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de Fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ (El repetă ceea ce a spus Dumnezeu), și oricine mă va găsi mă va omorî.”*

Așa cum am spus și miercuri, Cain nu era îngrijorat sau zdrobit pentru că a părăsit prezența lui Dumnezeu, nu era îngrijorat de împăcare pentru că nu dorea ispășirea, dimpotrivă, atunci când i s-a oferit ocazia să o accepte, a respins-o, pentru că singura cale de împăcare era auto-judecata, era smerenia, nevoia de Dumnezeu. Dar Cain nu voia să aibă nevoie de Dumnezeu, nu voia să se smerească, și nu voia să recunoască starea în care se afla. Astfel, el a spus: „Voi fi scos din prezența Ta”, și în continuare vedem lucrul de care era îngrijorat cu adevărat: „Oricine mă va găsi mă va ucide și nu-mi voi putea continua planurile, obiectivele și viața.” El avea să ducă o viață fără prezența lui Dumnezeu și a vrut să păstreze aceasta. Aceasta este religia, aceasta este inima religiei.

Acum ascultați ce spune în continuare, fiindcă este foarte important.

„Domnul i-a zis: „Nicidecum, ci, dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori.” Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.” Acesta este semnul fiarei, pentru ca nu cumva să-l omoare cine îl va găsi.

„Apoi, Cain a ieșit din prezența Domnului și a locuit în țara Nod, la răsărit de Eden.

Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.”

Aici am vrut să ajung, deoarece subtitlul predicii este, **Mila neînțeleasă**. Dumnezeu i-a spus lui Cain: „Vei fi un fugar, un vagabond”, iar Cain a repetat spunând: „Acest lucru nu este corect, pentru că voi fi izgonit de pe fața pământului și din prezența Ta. Voi fi fugar și vagabond, și oricine mă va găsi, mă va omorî.” Citind în continuare, s-ar părea că Dumnezeu a cedat în fața lui Cain, s-ar părea că Dumnezeu a cedat în fața înțelepciunii lui Cain, pentru că i-a spus: „Nu, nu voi lăsa să se întâmple aceasta.” Parcă Dumnezeu ar fi spus: „Ai dreptate. Oricine îl va ucide pe Cain, Mă voi răzbuna pe el de șapte ori”, și i-a pus un semn, semnul fiarei, ca să-l protejeze, deoarece Cain avea să servească în continuare scopului lui Dumnezeu. Deci, Dumnezeu i-a pus un semn, iar în înțelegerea lui Cain, acest semn a fost protecția lui.

Oh, acum vedeți Consiliul Mondial al Bisericilor și semnul fiarei! Vița falsă va crede că semnul fiarei va fi protecția lor. Ei vor crede acest sistem fals; se vor uni sub acest sistem fals al religiei lumii, crezând că acesta va fi o protecție.

Când fratele Branham a spus că totul a început în Geneza, era absolut adevărat, pentru că totul a început chiar acolo, prieteni, așa că, nu uitați că Dumnezeu l-a pus.

Gândiți-vă, Cain a protestat în fața lui Dumnezeu și a spus că nu este corect că l-a alungat, pentru că oricine îl va găsi, îl va omorî, dar Dumnezeu i-a spus că nu va îngădui să se întâmple aceasta, ci „Mă voi răzbuna pe oricine te va ucide.” Se pare că Dumnezeu se pune de partea lui Cain și îi pune un semn ca să-l protejeze. Apoi, Cain pleacă, are un fiu și zidește un oraș. Deci, Cain s-a dus în țara Nod, pentru că este un fugar, un instabil, este vagabond, nu are siguranță, nu are stabilitate. Amin. Este un rătăcitor și se duce în țara rătăcitorului, și acolo are un fiu și construiește un oraș.

Lăsați-mă să citesc încă o dată versetul 17: „*Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.*” Cuvântul „a construi” înseamnă „a stabili, a face să continue.” Cain a lucrat prin propriul său intelect și raționament, contrar judecății lui Dumnezeu, care i-a spus: „Vei fi fugar, rătăcitor, nesigur și vagabond, vei umbla înapoi și încolo.” Cain a protestat împotriva tuturor acestor lucruri care l-au făcut pe Dumnezeu să se ridice pentru el și să-i dea protecție. Apoi a ieșit și a construit un oraș, a construit mijloacele prin care să aibă stabilitate și să poată continua. Dar ceea ce a făcut el, era contrar cu ce spusese Dumnezeu că i se

va întâmpla. Sper că ceea ce spun, începe să coboare în inimile noastre pentru că noi privim întotdeauna lucrurile într-un anumit fel, apoi vine Dumnezeu, ne deschide Cuvântul și atunci Îl vedem într-un fel diferit.

Puteți vedea cum se simțea Cain justificat prin mila lui Dumnezeu? Cain putea să se simtă justificat și corect, pentru că Dumnezeu a fost de acord cu protestul lui și i-a dat o protecție, i-a pus un semn care să-l protejeze. Apoi a ieșit și a plecat. Aparent, se părea că blestemul nu avea efect, deoarece atunci a început să stabilească civilizația în orașe.

Așadar, se pare că protestul lui Cain a schimbat întreaga minte a lui Dumnezeu, dar Dumnezeu nu privea la stabilitate și siguranță în sensul firesc, așa cum privea Cain, ci se uita la siguranța și stabilitatea celor care ar fi atașați Cuvântului Său, prin descoperire, fiindcă Acesta va fi Siguranța, Stabilitatea și Protecția lor. Cain nu a avut niciodată această stabilitate, ci s-a mișcat mereu de la doctrină la doctrină, de la ideea unui om la ideea altui om, de la o părere despre Dumnezeu la altă părere despre Dumnezeu. Dar copiii lui Dumnezeu vor avea Cuvântul lui Dumnezeu ca Stabilitate și Siguranță, pentru că-L vor avea prin descoperire.

Deci, Cain era un fugar și un vagabond, pentru că era în afara prezenței lui Dumnezeu, (Amin) acolo unde începe linia lui Set care va apela la Numele lui Dumnezeu. În același timp, când această linie a început să cheme Numele Domnului, ceilalți nu au ascultat, ci au spus doar că există un Dumnezeu.

Cain a continuat să se închine lui Dumnezeu și a fost religios, el s-a închinat lui Dumnezeu în drumul lui și a devenit instabil în închinarea lui, a devenit șovăielnic și rătăcitor și avea să încorporeze și alți zei în închinare. Astfel, a început să se închine Fiului, lunii și altor lucruri; a început să facă idoli pentru că era instabil, era fugar și vagabond, în afara prezenței lui Dumnezeu. El a continuat să se închine lui Dumnezeu, dar s-a închinat după propria lui inimă, după propria lui imaginație, după propria lui concepție.

Dar Set a început să apeleze la Numele Domnului. El nu voia doar să se închine lui Dumnezeu, ci voia să-L cunoască, nu doar să apeleze la Numele Domnului. Când vorbești despre Nume, vorbești despre o Persoană, despre contactul cu Persoana sau despre prezența acelei Persoane. Dar Cain a ieșit din Prezența Lui și a ales propria sa stabilitate, propria sa siguranță. El s-a îndepărtat de mila lui Dumnezeu care i-a permis să-și continue viața pe pământ, fiindcă Dumnezeu l-a lăsat să plece

sub acea milă. Și sub mila Sa, l-a lăsat să-și facă propria lucrare care i-a adus o siguranță și o stabilitate firească, deoarece aceasta face religia. Religia aduce stabilitate și siguranță firească, în afara prezenței lui Dumnezeu. Dar religia aceea se clatină mereu.

Acum, Cain Îl venerează pe Dumnezeu, dar Set cheamă Numele Domnului. Set știe că are un Domn și vrea să-L cunoască personal, prin Nume și prin Prezență. Aceasta este diferența dintre cele două vițe.

Să citim mai departe și să trecem la versetul 19. Suntem la linia lui Cain:

„Lameh și-a luat două neveste: numele uneia era Ada și numele celeilalte era Țila.

Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și păzesc vitele.

Numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce cântă cu alăuta și cu cavatul.

Țila, de partea ei, a născut și ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă și de fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama.

Lameh a zis nevestelor sale: „Ada și Țila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu! Am omorât un om pentru rana mea și un tânăr pentru vânătăile mele.

Cain va fi răzbunat de șapte ori, iar Lameh, de șaptezeci de ori câte șapte.”

Lameh a privit în urmă la Cain, care l-a ucis pe Abel, totuși a primit o protecție de la Dumnezeu, iar când a ucis și el un om, s-a simțit justificat în uciderea lui și a spus că a omorât un om pentru rana lui. Acel om l-a rănit și el l-a omorât. El s-a simțit justificat și în auto-justificarea lui, a arătat înapoi spre Cain și protecția pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Cain, spunând: *„Cain va fi răzbunat de șapte ori, iar Lameh, de șaptezeci de ori câte șapte.”*

Vreau să vă întreb ceva. Credeți că Lameh a crezut că a greșit? Credeți că Lameh a crezut că, Cain a fost blestemat de Dumnezeu? Credeți că Lameh a crezut că era pe linia greșită, din sămânța greșită și că a făcut un lucru greșit? Sau credeți că, fiind înșelat de diavolul, Lameh credea că este pe linia corectă? Credeți că credea că trebuiau să fie fugari și vagabonzi? Urmașii lui sunt cei care cântă la harpă și la instrumente, care au făurit uneltele din aramă și din fier, care au construit o

civilizație imensă și au adus stabilitate prin orașe cu ziduri, au adus știința și arta.

Aș putea privi și la descendenții săraci ai lui Set. Acolo sunt numai fermieri umili și păstori. Ei erau separați în grupuri mici, o familie aici, o familie dincolo, și încă fac același lucru pe care l-au făcut de generații, nu au avansat. Linia lui Set arată rătăcitori, pribegi. Linia lui Set arată ca fugarii și pribegii pentru că ei merg cu turma din loc în loc.

Când Lameh a arătat spre Cain, ar fi trebuit să fie rușinat de ceea ce s-a întâmplat, dar el a privit la ce s-a întâmplat în urmă, ca la o binecuvântare și a invocat aceeași binecuvântare de zece ori asupra lui. Aparent, se părea că linia lui Set era linia aflată sub blestem. Ei nu aveau o biserică mare, nu aveau orașe mari, nu aveau putere, ci doar mergeau cu turmele lor în jur, trăind în peșteri și corturi, „ei, de care lumea nu era demnă”, umili și supuși lui Dumnezeu. Ei pribegeau pe pământ, dar relația lor cu Dumnezeu era stabilă, erau siguri, erau statornici, aveau ispășirea pentru ziua lor, știau ce i-a oferit Abel lui Dumnezeu și de ce. Ei erau în siguranță cu Dumnezeu, pe care Îl căutau și Îi chemau Numele. Amin. Ei erau siguri cu Dumnezeu, dar linia lui Cain și-a asigurat siguranța prin intelect, raționament și înțelepciune.

Vreau să vă întreb: credeți acum mai mult decât înainte că totul a început în Geneza? Fratele Branham a știut ce spunea când a zis că duhurile care erau acolo, sunt aceleași duhuri care lucrează și astăzi. Nu există duhuri noi.

Deci, Lameh mărturisește că binecuvântarea care a urmat vărsării de sânge, este binecuvântarea care urmărește această linie. Dar ei sunt în sistemul fiarei. Aceasta este urma șarpelui pe măsură ce se mișcă prin Geneza, aceasta este urma șarpelui, este sistemul fiarei care se mișcă în jos crezând că au dreptate.

Tema mea este „Mila înțeleasă greșit”. Cain a înțeles greșit mila pe care i-a acordat-o Dumnezeu, semnul pe care i l-a pus și apoi binecuvântările aparente care au venit asupra lor prin știință, artă și civilizație. Mila lui Dumnezeu a fost neînțeleasă pentru că Dumnezeu trimite ploaia Sa peste cei dreپți și peste cei nedreپți. Dar numai pentru că sunt binecuvântări, nu înseamnă că ești grâu, pentru că binecuvântările lui Dumnezeu vin și peste neghină și o fac să crească.

Așadar, există o milă neînțeleasă. Mila pe care a acordat-o Dumnezeu, semnul care l-a pus, au dus la civilizația pe care au construit-o și binecuvântările care vin din această civilizație.

Ascultați, prieteni, au fost binecuvântări care provin din agricultura civilizației, cultură, comerț; și toate bunurile, toate științele, toate artele, le-a îmbunătățit viața pe pământ și au devenit mai stabili și mai siguri. Dar ei erau vagabonzi și fugari din prezența lui Dumnezeu, așa că au continuat să meargă tot mai jos, până acolo încât Lameh a invocat aceeași binecuvântare, deși era în păcat, în violență și crimă. Și pentru că era în sistemul pe care îl credea corect, credea că Dumnezeu îl va proteja. Slavă Domnului!

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, scrie:

„Vedeți care este denumirea care încearcă să se înalțe ca Lucifer. Se autointitulează biserica, mireasa, dar în realitate sunt mireasa falsă de care vorbește Apocalipsa 17 și care se ridică mai presus de turma mică a lui Hristos, Mireasa. Lucifer se gândește și se înalță pe sine, deasupra Cuvântului smerit al Adevărului lui Dumnezeu prin cunoștința descoperirii, și s-a plasat printr-o educație și teologie seminaristică până când a ajuns sus. Și dacă nu faceți parte din grupul lor, sunteți spălați afară.” Din nou la Geneza.

Vedeți ce spune de Lucifer? Vreau să repet această afirmație: *„Lucifer se gândește și se înalță pe sine, deasupra Cuvântului smerit al Adevărului lui Dumnezeu prin cunoștința descoperirii.”* Cuvântul smerit al Adevărului lui Dumnezeu este descoperit prin cunoașterea descoperirii, dar Lucifer se înalță deasupra Lui, prin propria-i înțelepciune, prin școli.

„Cum a făcut Lucifer la început, spunându-le oamenilor exact ce i-a spus Evei. „Cu siguranță Dumnezeu ne va primi! Noi hrănim săracii.” Aceea este bine. „Desigur El ne va primi. Noi suntem o denotațiune mare, suntem o biserică frumoasă. Păi, priviți la clădirile noastre frumoase! Priviți la numărul mare de membri, suntem cu milioanele. Desigur Dumnezeu nu va neglija grupul acela.” Acestea sunt orașele construite de linia lui Cain. Și ce credeți că au avut în acele orașe? Temple, lăcașuri de cult.

Dar Set și linia lui, nu aveau temple, nu aveau nicio clădire frumoasă, nu aveau lucrări de artă împodobite cu aur, nu aveau nimic din lucrurile frumoase pe care linia lui Cain le-a construit pentru închinarea la Dumnezeu. Ei nu au avut metalele și meșteșugurile prin care le-ar fi putut produce, nici instrumentele de tăiere făcute din metal, pentru a putea construi orașe frumoase cu ziduri. Dar în interiorul frumosului oraș cu ziduri, era un sistem de închinare fals. Astfel, puteți vedea cum

este linia lui Cain, care, foarte repede a început să creadă că sunt dreți și sunt bine cu Dumnezeu. „Bindecuvântările lui Dumnezeu sunt asupra noastră și suntem bine.” Ei puteau privi linia lui Set, care nu avea un templu, nu avea un altar frumos, nu avea nimic prin care să arate că erau stabili cu Dumnezeu.

„Desigur El ne va primi. Noi suntem o denomiuaune mare. Noi suntem o biserică frumoasă. Păi, priviți la clădirile noastre frumoase! Priviți la numărul mare de membri, suntem cu milioanele. Desigur Dumnezeu nu va neglija grupul acela.”

Același lucru pe care Cain l-a făcut, a adus roade frumoase din pământul pe care l-a săpat, s-a trudit, l-a lucrat, și a adus roadele, dar a respins sângele smerit al mielului.

Dumnezeu să aibă milă de bărbatul și femeia care se gândesc că spun aceasta ca să înalț ceva, o descoperire personală sau ceva. Eu vă spun numai Adevărul. Nu vedeți ce fac ei? Vedeți? Eu vorbesc tare și dur, dar voi trebuie să bateți cuiul până când îl țintuiți, vedeți, până când înțelegeți.

Oamenii spun: „Desigur, vrei să spui că marea noastră biserică catolică, ce vine de mii de ani, marea noastră biserică metodistă și toate celelalte, au făcut aceasta? Privește la înaintașii noștri!” Vedeți? Dar ei au călcat Cuvântul Domnului. Și Eva a fost a lui Dumnezeu, ea a fost un produs lateral a lui Adam, dar pentru că s-a îndoit de un Cuvânt din Cuvântul lui Dumnezeu, a făcut-o.

Și iată-l pe Lucifer făcând din nou același lucru astăzi.”

Ascultați! Lucifer face din nou acest lucru astăzi. Vreau să aflați care este lucrarea lui, pentru că ne spune.

„Amintiți-vă, anticristul nu este comunismul. Anticristul este atât de aproape de lucrul adevărat, încât „dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.” Isus a spus aceasta în Matei 24. Lucifer rupe din nou unitatea dintre Dumnezeu și om.”

Aceasta este lucrarea lui Lucifer, să rupă unitatea dintre Dumnezeu și om. Dar Dumnezeu a adus descoperirea ca să aducă o Ispășire care ar face într-o clipă împăcarea cu omul. De aceea, încearcă Lucifer să-l țină pe om departe de Ispășire. Și singura cale spre Ispășire, în această zi, este prin descoperirea divină. Dar el încearcă să-l țină pe om departe de ispășire, că să rupă unitatea dintre el și Dumnezeu.

„Lucifer rupe din nou unitatea dintre om și Dumnezeu, limitând Cuvântul lui Dumnezeu prin rațiunea lui, ceea ce crede el că este corect, și ce crede el rupe Cuvântul lui Dumnezeu.

Același lucru l-a făcut în zilele lui Isus, iar Isus a spus: „Prin tradițiile voastre, ați făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără efect.”

Denominațiunile prin raționamentele lor intelectuale organizate, au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără efect pentru oameni. Ei pur și simplu nu pot să-L vadă, apoi întreabă: „Unde este Dumnezeul Bibliei?” El este chiar aici! El este Biblia.”

Acesta este Dumnezeu, este Cuvântul. Ei vor să vadă o altă Mare Roșie despărțită, dar nu au reușit să vadă că Dumnezeul care a despărțit Marea Roșie, este Dumnezeul care a rupt Pечеțile. Unde este Dumnezeul biblic? El este chiar aici, El este Cel care a scris Biblia și este Cel care a coborât să dezvăluie Biblia. Amin. El este Dumnezeul Bibliei, El este Cuvântul.

Unde este Dumnezeu? Nu poți să-L vezi în descoperirea acestui ceas? Nu poți să-L vezi pe Dumnezeul puternic descoperit? Unde este Dumnezeu? Ei vor să vadă altă arcă, vor să vadă alt Foc coborând pe altar, vor să vadă o altă confruntare pe munte, o altă despărțire a Mării Roșii. Aceasta vor să vadă, în timp ce Dumnezeu stă în picioare chiar în mijlocul nostru și frânge zi de zi Cuvântul deschis prin descoperire. Amin. Încă mai spuneți și acum: „Unde este Dumnezeu? Vreau să-L văd pe Dumnezeu”? Acum când Mielul ia Cartea și rupe Pечеțile, Îl vedeți pe Dumnezeu.

Haideți să trecem la Geneza capitolul 6, pentru că nu sunt nici măcar la jumătate. Cred că va trebui să lăsăm ceva pentru miercuri.

„Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului și li s-au născut fete,

fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase și din toate și-au luat de soții pe acelea pe care și le-au ales.

Atunci, Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om, căci omul nu este decât carne păcătoasă; totuși, zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”

Dumnezeu a pus un semn pe Cain, acesta fiind semnul fiarei. Fratele Branham a spus că „aceasta este foarte, foarte grav. Când tu Îl refuzi pe Duhul Sfânt, ai primit

deja semnul fiarei, pentru că exact aceasta a făcut Cain.” Cain a refuzat Duhul Sfânt care este Viața lui Dumnezeu. Dumnezeu stătea acolo și vorbea cu Cain: „Fă aceasta”, dar el a refuzat Duhul Sfânt, L-a refuzat pe Dumnezeu și astfel a luat semnul fiarei. Așadar, a refuza Duhul Sfânt, înseamnă să iei semnul fiarei.

Sub acest semn, Cain credea că avea în minte o înțelepciune care îl pune la un nivel egal cu Dumnezeu. Știți, dacă vorbești cu cineva, simți dacă ești egal cu el, dar dacă intri în contact cu cineva care este expert absolut într-o problemă și el îți spune că aceasta este problema, îi spui: „Bine, hai s-o rezolvăm!” Dacă ai o altă idee și crezi că este mai bună, atunci vorbești cu el de pe o poziție de oarecare egalitate și începi o dezbatere cu el.

Dacă mecanicul se uită la mine și-mi spune: „Aceasta este problema cu mașina ta și eu zic că trebuie s-o rezolvi”, ceea ce spune, ar putea să mă rupă, oh, dar nu am de gând să mă cert cu el. Dar dacă vine să-mi repare aparatul de aer condiționat și spune: „Cred că este...”, atunci îl voi privi de pe o poziție de egalitate și-i voi spune: „Cred că te înșeli pentru că și eu am făcut lucrul acesta.”

Vedeți, Cain credea că are un drept întemeiat de a protesta, pentru că ceva nu era corect în ce a spus Dumnezeu, și aparent, s-ar părea că Dumnezeu a cedat. Sper că puteți vedea lucrul acesta în Cuvânt. Și pentru că El i-a dat un semn și i-a spus că va fi un fugar, un vagabond, fiecare lucru pe care l-a făcut Cain și descendenții săi, a fost într-o contradicție absolută cu ceea ce părea blestemul lui Dumnezeu. Ei au început să se stabilească pe pământ, să stabilească civilizația în orașe cu temple zidite și forme stricte de închinare, și toate aceste lucruri, comerț și mărfuri. Ei s-au stabilit pe pământ, și se părea că Dumnezeu s-a răzgândit cu privire la Cain. Sper că lucrul acesta are sens. Astfel, ei au început să creadă că sunt linia corectă, și acest lucru a fost atât de înșelător, încât fiii lui Dumnezeu au început să fie atrași de aceasta, au văzut că fetele oamenilor erau frumoase, și fiind corecți, au început să le ia de soții.

Cain putea face toate realizările științifice pe care și le dorea. Dumnezeu l-a lăsat să plece și adevărul este că el putea construi toate orașele pe care le voia, putea să creeze metalurgia și muzica, putea face orice dorea, fiindcă Dumnezeu l-a lăsat singur. Dar în clipa când au început să înșele, și au început să se strecoare în linia dreaptă, Dumnezeu a trebuit să ia măsuri. Ei au început să înțeleagă greșit mila și binecuvântările lui Dumnezeu, au ieșit din prezența Lui, și Dumnezeu nu a mai avut de-a face cu ei.

Dar pe pământ sunt stabilite anumite Legi, există anumite lucruri pe care Dumnezeu le-a pus la punct. Ei au început să lucreze în pământ, au început să excaveze pământul și să construiască, iar Dumnezeu i-a lăsat în pace pentru că Prezența Lui nu mai era cu ei. Cât timp își fac propriile lor lucruri, Dumnezeu îi lasă în pace, dar în momentul în care înșelăciunea începe să-i tragă înăuntru pe copiii Săi și vine la suprafață hibridarea, iar linia corectă se poluează, se amestecă, Dumnezeu vine în scenă și spune: „Nu voi lăsa ca acest lucru să continue!” Amin.

Vă spun că de-a lungul Epocilor bisericilor, pe pământ a existat o înșelăciune, o amestecare, o formă atât de frumoasă de culte, de școli biblice, cărți intelectuale și seminare; a existat o formă atât de frumoasă de închinare încât copiii lui Dumnezeu au continuat să fie atrași înapoi în aceste lucruri și le-au primit. I-au tras înapoi fiindcă arăta foarte bine, arăta de parcă era binecuvântat de Dumnezeu.

Cum altfel ați putea construi o școală? Cum ați putea avea atâția convertiți, și cum ați putea trece printr-un loc și să aveți o trezire care schimbă total oamenii? Astfel, copiii lui Dumnezeu sunt întotdeauna derutați de aceasta, dar la sfârșitul veacurilor, Dumnezeu a coborât și a spus: „Ajunge! Este momentul în care copiii Mei nu vor mai fi trași în lucrul acesta!” Amin. De ce? Pentru că fratele Branham a început să vorbească și să spună: „Acum vezi ce s-a întâmplat cu tine. Vezi ce s-a întâmplat cu îngerii căzuți, cum au intrat și au făcut o formă de religie după moartea lui Wesley, iar Dumnezeu s-a îndepărtat de aceasta. Ei au murit, iar Dumnezeu a mers mai departe cu alții. Au murit și ei, iar acum El îți spune: „Acum vezi de ce trebuiau să fie deschise Pecițile?” Pentru că Dumnezeu își va salva copiii din acest sistem.

Prieteni, scopul deschiderii Peciților a fost să ne salveze pe tine și pe mine din acest sistem. Ascultați. Acest sistem este mai mult decât să fii baptist, catolic, pentecostal și așa mai departe, este mai mult decât atât, este o mentalitate (Amin), este un fel de gândire, este o abordare intelectuală, este o acoperire față de judecățile lui Dumnezeu, este o formă de închinare, o ordine în care putem intra și care ne face să ne simțim în siguranță, atât de siguri încât putem fi în afara prezenței lui Dumnezeu și să credem că suntem bine. Dar Pecițile au fost deschise ca să ne elibereze din sistemul acesta. Mirele însuși este aici pentru a Se asigura că Mireasa nu intră în aceasta. Dacă facem din Mesaj un alt sistem, cădem în aceeași eroare.

Dacă găsim mângâiere să credem, că Dumnezeu a trimis un profet, și că El vrea să

avem o oarecare sfințenie a sfințeniei (definiția mea ar putea fi diferită de definiția ta), și El vrea să ne botezăm în Numele lui Isus, că vrea să mergem la biserică și să ne plătim zeciuielile; toate aceste lucruri sunt bune și fapte ale dreptății, dar adevărata dreptate este prin descoperire, prin credință, nu doar prin repetare.

Dacă nu sunteți atenți, putem transmite Mesajul ca un ordin bisericesc, iar copiii noștri pot lua Mesajul ca pe un ordin bisericesc și încep să se îmbrace corect, vin la biserică, plătesc zeciuiala, cred că Dumnezeu a trimis un profet, se botează în Numele lui Isus, dar când vine vorba să cheme Numele Domnului, se simt prea confortabil în sistem pentru a avea nevoie să apeleze la Numele Domnului.

Există o siguranță care a devenit o stabilitate, iar siguranța aceasta a venit pentru că pot face toate aceste lucruri. Dar Set nu a fost asigurat într-un oraș cu ziduri, Set nu a fost asigurat prin arte, științe, civilizație, nu a fost în siguranță printr-o armată și prin toate aceste lucruri, siguranța lui Set a fost că a chemat Numele Domnului. Siguranța noastră poate veni numai de la o Persoană, printr-o relație personală cu Dumnezeu, care este nașterea din nou. Isus Hristos ți-a dezvăluit personal că este o experiență în care te-ai conectat cu Dumnezeul cel viu și tu știi că te-ai conectat cu Dumnezeul cel viu. Acum sistemele nu mai contează, bisericile se ridică, bisericile cad; o slujbă vine, o slujbă trece; oamenii intră, oamenii ies afară, este un timp când îi lasă pe oameni să vină și ei arată că biserică crește, biserica se micșorează. Înțelegeți că nimic din toate acestea nu sunt stabilitatea noastră. Un slujitor crede, un slujitor nu crede; unul iubește Mesajul, altul urăște Mesajul. Dacă stabilitatea ta este în sistem, când conducătorul sistemului tău se îndepărtează și spune că totul este fals, te îndepărtezi și tu pentru că ești în sistem.

Vedeți ce încercăm să facem? Luăm capacul, astfel încât să-l expunem pe diavolul. Unde este înșelăciunea din jurul Miresei? Este atât de aproape încât, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Vedeți?

Noi spunem că Roma este sistemul fiarei, că Roma a devenit sistemul fiarei și va exista un chip al fiarei, dar chipul fiarei nu trebuie să poarte o haină lungă cu brâu, o pălărie amuzantă și o cădelniță cu fum de tămâie; nu trebuie să fie o copie a tuturor lucrărilor, ci un chip al fiarei este ceva făcut după asemănarea ei, chipul fiarei poate fi un sistem fals de închinare care aduce o siguranță falsă afară din prezența lui Dumnezeu.

Tu ai putea fi în sistemul fiarei și să stai în această biserică. „Cum este posibil dacă merg la o biserică la Mesaj?” Nu este neapărat starea bisericii, deși puteți greși biserica, ci este condiția închinătorului. Tu poți avea o biserică ce este complet greșită, nu neg aceasta, dar poți avea o biserică ce predică Adevărul lui Dumnezeu prin descoperire, dar tu însuți, prin propria ta minte și conceputul tău, poți fi în sistem. Acesta este motivul pentru care au fost deschise Pecetele, de aceea a trimis Dumnezeu un profet.

Voi puteți spune: „Cred că Dumnezeu a trimis un profet și acesta devine siguranța mea. Siguranța mea se bazează pe faptul că toți credem la fel, și pot să văd că Dumnezeu este în viața ta, și a ta, și a ta, așa că acesta trebuie să fie locul potrivit. Sunt în locul potrivit, fac tot ce mi se spune să fac și astfel sunt și eu bine.” Acesta este sistemul greșit din minte, deoarece singura noastră siguranță vine de la El, Soțul nostru, Mirele nostru, Cuvântul care a venit astăzi pentru a Se uni cu noi ca individ, nu ca biserică. Hristos a venit ca să Se unească cu Mireasa care este în Adevăr. Hristos a ajuns să Se unească cu Mireasa Sa, dar atunci când chiar este vorba dacă ești Mireasă, Hristos a venit să Se unească cu tine individual, și aceasta devine siguranța ta. Să nu facem din altceva, siguranța noastră. Ai putea fi înconjurat de oameni minunați, ai putea fi înconjurat de aleși ai lui Dumnezeu, iar tu însuți să ai în mintea ta un sistem. Ai putea sta în sistem și să te simți în siguranță, să fii binecuvântat, să primești milă și să fii vindecat.

Sper că știți că spun adevărul, pentru că ploaia cade peste cel drept și peste cel nedrept. Ai putea fi binecuvântat, să ai o casă nouă, să primești o avansare la locul de muncă, poate să-ți vindece bebelușul și toate aceste lucruri, așa că mila lui Dumnezeu poate fi înțeleasă greșit și echivalată cu o relație cu Dumnezeu și echivalată cu mine ca Sămânță a lui Dumnezeu.

Sper că înțelegeți că nu sunt aici ca să vă iau siguranța, ci sunt aici ca să vă iau siguranța falsă, și sper să nu credeți că fratele Branham predicând, ne scoate pe toți afară. Nu cred că pe toți, dar sper să fim toți, însă tu nu ești scos decât ca individ. Ești conectat cu Dumnezeu ca persoană individuală, ai fost botezat în Trupul lui Hristos ca individ, printr-o descoperire personală, printr-o experiență personală cu Dumnezeu. Astfel, această predică nu poate să te deranjeze decât dacă ești într-un sistem, iar dacă este așa, sper că acum ești gol.

Dacă ai crescut și ai devenit un sistem, dacă te-ai născut în Mesaj, și dacă doar mergi la o biserică la Mesaj, sper că acum ești atât de gol, încât să spui:

„Dumnezeule, vrei să mă îmbraci? Am nevoie de haina care aduce Ispășirea. Trebuie să fiu îmbrăcat în Cuvânt, prin revelație. Sunt gol! Am crezut că am dreptate, dar acum îmi dau seama că greșesc. Treceam doar prin Mesaj, dar nu am siguranță în inimă. Siguranța mea era în conduita mea, și în conduita celor din jurul meu, siguranța mea era biserica sau că „sunt în forma corectă de credință”.

Vezi sisteme aici, sisteme acolo și sisteme dincolo, dar fără ascultare, sistemul este în jur, și doar mintea ta coruptă dorește un sistem, natura ta căzută dorește cu disperare o denotațiune. De aceea, am primit mintea lui Hristos, ca să ne elibereze de mintea aceea, de aceea am fost convertiți, pentru că natura noastră căzută vrea cu disperare un sistem confesional. „Dacă mă pot conecta la aceasta, sunt în ordine!” Astfel, se întoarce la un om, vrea să găsească formula în care unu plus unu este egal cu doi, ca să se poată conecta cu numerele din formulă și a obține un rezultat garantat. Dar nu aceasta este ceea ce dorește Dumnezeu.

Dumnezeu a dezvăluit totul pentru că te vrea liber de sistemul fiarei. Ca individ, te vrea afară de sub semnul fiarei unde ești fără siguranță și cu numere, fără siguranță și cu forme de închinare, fără siguranță și cu doctrine, fără siguranță și cu seturi de crezuri. El te vrea într-o siguranță absolută: „L-am întâlnit pe Dumnezeul cel viu și El este Tatăl meu, El este Soțul meu și am fost unit cu El.” Amin. Dezvăluirea acestui Cuvânt mi-a deschis Ușa și am scăpat din acest pământ, am scăpat din Laodicea. Am trecut prin Ușa deschisă și acum sunt așezat în locurile cerești în Hristos Isus. Aceasta este Siguranța mea.

Pentru ochii celor firești, pot fi un fugar și un vagabond rătăcitor pe acest pământ, fără stabilitate, fără nimic organizat și fără confesiuni, dar sunt în siguranță. Pe pământ, pot pierde orice lucru. Pot să-mi pierd slujba, pot să mă îmbolnăvesc și apoi să mă fac bine; pot să-mi pierd locul de muncă, economiile mele pot crește sau pot scădea, s-ar putea să avem probleme bisericesti, despărțiri bisericesti, păstorii lasă Mesajul și așa mai departe, și arătăm ca niște fugari și vagabonzi, dar dacă ai apelat la Numele Domnului, ești stabil și sigur.

Când este unit cu Hristos, siguranța unui credincios se mută cu el dintr-o tragedie în alta, de la un dezastru la altul, de la o durere de inimă la altă durere de inimă, dintr-o vale în alta, ceea ce îmi arată că Siguranța mea se mișcă o dată cu mine prin fiecare vale, Siguranța mea merge cu mine prin fiecare încercare. Amin.

Poate pentru tine pare dur, dar pentru mine nu este dur pentru că eu știu în Cine

am crezut și El este în stare să păstreze ceea ce l-am încredințat: mântuirea mea este sigură, destinația mea veșnică. Nu-mi pasă dacă mor mâine, fiindcă nu sunt aici pentru a-mi păstra viața; nu sunt aici pentru a prospera în viață; nu sunt aici să-mi construiesc orașul, sau să construiesc o formă de închinare, ci sunt aici numai ca să-L cunosc pe El. Singura noastră dorință este să căutăm Numele Domnului, și Dumnezeu Se va îngriji să avem oportunități ca sistemul nostru să fie zguduit.

Dacă l-ai slujit pe Domnul în jurul acestui Cuvânt o lungă perioadă de timp, Dumnezeu a dat o oportunitate ca sistemul să fie zguduit, astfel încât să puteți afla unde este adevărata voastră Siguranță. Siguranța ta nu va veni de la familia ta, nu va veni nici măcar din lucrările mâinilor tale, ci va veni din relația ta cu El.

Siguranța mea nu este în religia mea sau în lucrările mele, Siguranța mea nu este nici în binecuvântările mele. Toate aceste lucruri pot fi greșite, dar Siguranța mea este în relația mea cu Mirele și sper că și Siguranța ta este în relația ta cu Mirele, pentru că El a intrat în acest eden, în edenul Satanei, și a venit cu Peruca albă arătând că este Judecătorul Suprem al tuturor cerurilor și al pământului, și a venit să vă judece păcatul. De fapt, în această zi, El vine să judece hibridarea, și judecând-o, te va aduce la adevărata Ispășire, iar această Ispășire te va elibera de efectele hibridării. Așa te eliberează până când se vor schimba atomii. Atât de liberi ne-a făcut acest Judecător și atât de pură este această Ispășire!

Simt că nu trebuie să merg mai departe dacă vrea să avem mai multe servicii. Dacă nu, vom vorbi despre aceasta în ceruri, în Mileniu. Oh, vă spun, prieteni, că Îl iubesc! Îl iubesc pentru că ne-a eliberat de noi înșine, ne-a eliberat de înșelăciunea care este în jurul nostru, ne-a eliberat de lucrurile care sunt atât de ispititoare și arată atât de bine. De ce ne-a eliberat El? Vreau să vă întreb: De ce a venit Dumnezeu să aducă un Cuvânt ca acesta, astăzi? Pentru că este gelos pe tine. De ce a venit să smulgă siguranța falsă? Pentru că siguranța falsă te ține departe de El. Religia nu te pune în legătură cu El, ci te ține departe de El. Religia te va feri de Peruca albă pentru că Peruca albă arată că El este Judecătorul Suprem care te dezbracă. Judecătorul Suprem al cerului și al pământului cu Peruca albă, a coborât să se căsătorească cu cineva. În jurul Mesajului există oameni care vor să stea departe de Peruca albă. Înțelegeți, prieteni? Sunt oameni care pretind că sunt în Mesaj, că sunt credincioși în Mesaj, dar vor să stea departe de acea Perucă albă. Nu vor să vorbească despre Nor, nu vor să vorbească despre deschiderea Peceteii a șaptea, nu vor să vorbească despre ziua a opta, despre reprezentantul Miresei și

despre tot ce este legat de acest subiect.

Noi ne îndepărtăm de acea Perucă albă, din cauza unui ordin religios care ne ține departe de Peruca albă, dar Peruca albă a venit ca să vă dați seama că fără El, sunteți nimic. El a coborât să-ți fie tot ce este: Soțul tău, Judecătorul tău, Eliberatorul tău, Vindecătorul tău, Prietenul tău, Creatorul tău. Iubitul tău a coborât să te elibereze pentru că El este gelos pe tine și te vrea doar pentru Sine. Astfel, în dimineața aceasta vă chem să alergăm la Peruca albă, să alergăm la El, să-L îmbrățișăm și să-I spunem să ne judece (Amin), să judece această gândire greșită, să judece sistemul din mintea mea.

„Doamne, îmi dau seama că sunt gol înaintea Ta, dar numai Tu poți să mă aduci la Ispășire, prin revelație, numai Tu poți să mă aduci înapoi, în părtășie cu Dumnezeu. Dă-mi descoperirea adevărată, Doamne.” Aleargă la Peruca albă care a deschis Pecețile prin acest Cuvânt, deoarece Cuvântul este Calea spre Sânge, la Viața care ne va împăca din nou cu Dumnezeu. Oh, sper și cred că Dumnezeu va face aceste lucruri reale în inima ta, că le va face să devină o realitate în inima voastră, fiindcă le vom avea numai în El.

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Doamne Isuse, Îți mulțumim, Tată, că ești atât de bun cu noi și că expui orice piedică și fiecare capcană prin care diavolul ne-ar putea ține departe de Tine. Doamne, Te rog să ne ajuți să căutăm în continuare Numele, să căutăm în continuare credința, ca să rămânem în Prezența Ta, iar prezența Ta este aici. Doamne, Tu ai trimis în zilele noastre un profet, pentru a dovedi că ești aici. Tu ești aici, încă ești aici și poți fi găsit dacă Te vom căuta cu toată inima. Doamne, ajută-ne să renunțăm la orice formă de ritual, la fiecare părere greșită și la fiecare siguranță greșită, la tot ce ne face siguri în afara relației cu Tine. Să renunțăm chiar acum la toate acestea și să alergăm la Tine, pentru că Tu Eliberatorul, Tu ești Jertfa, Tu ești Răscumpărătorul. Lasă-ne să ne unim cu Tine, Dumnezeule Atotputernic. Oh, Doamne, lasă-ne să intrăm în prezența Ta și fie ca toată murdăria prostituatelor să fie spălată de pe noi sub spălarea apei Cuvântului și să ne elibereze. Dumnezeule Atotputernic, eliberează-ne de robia orașelor zidite, de gândirea greșită, de închinarea falsă și de mila neînțeleasă.

Doamne, ajută-ne să ne unim cu Tine, pentru că profetul Tău ne-a spus că Mireasa stă pe Cuvânt și numai pe Cuvânt, iar Tu ești acel Cuvânt. Noi venim la Tine ca să

stăm cu Tine și numai cu Tine. Doamne, fii Siguranța noastră! Asigură-Ți chiar acum micuța Mireasă, iar dacă aici este cineva care nu Îl are pe Domnul siguranței, Te rog să mergi la ei, ca individ, și să le dai această Siguranță, această naștere din nou, această realitate, ca să știe că ceea ce aud se reflectă în interior, și le aduce, Doamne, nașterea din nou în Trup și unirea cu Tine.

Oh, Te iubim și Te rugăm să lași binecuvântările Tale peste noi, în timp ce plecăm de aici. Ajută-ne ca în seara aceasta să ne întoarcem aici pentru Comuniune, să privim la ceea ce ai făcut pentru noi și să ne amintim cu recunoștință că Sângele încă spală, curăță, răscumpără și restabilește părtășia cu Dumnezeu.

Te iubim și cerem binecuvântările Tale, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

-Amin-